

Munkás-Heti-Krónika.

Társadalom-gazdászati néplap.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ára:

[Negyedévre . . . 60 kr. | Egy hóra . . . 20 kr.]

Administráció és kiadó-hivatal:

Rákos-árok-utca 9. ajtó 24. sz.,
a hová minden reklamációk intézendők.

Vasárnap, január 5. 1873.

Szerkesztőségi iroda:

ó-utca és váci-út sarkán 58. ajtó 6. sz.

Nem használt kéziratok vissza nem küldetnek.

H I R D E T M É N Y E K

legelőbban számítanak és az adminisztrációban Rákos-árok-utca 9. ajtó 24. sz. a. elfogadtatnak.

Olvasóinkhoz!

"Szerencsés fel!" hívunk mi is, — a bányász szokása szerint, midőn az aknába száll, — lapunk, a "Munkás heti-krónika" első számának megjelenésekor.

Ép oly jó bizalommal eredményre, mint a bányász, kezdjük mi is munkánkat.

Tudva ámbár, mily feladatnak vontuk alá magunkat, ti rajtatok van most, munkások, hogy érdektek védőjének kellő állást szerezetek.

Tegyen mindenki tehetsége szerint, hogy lapunk minél messzebb kiterjedést nyerjen. — Ne legyen műhely, kevésbé pedig munkás kunyhó, hol a "Munkás heti-krónika" ne találtatnék. — Ébresztétek fel a közönyösöket hosszantartó álmokból, keltsétek az olvasó-érdekltséget munkás-testvéreitek közt, — mivel csak ezáltal biztosíthatjátok a "Munkás heti-krónika" lételetét.

Előfizetési ára oly olcsóra van szabva, hogy minden munkásnak tehetségében áll, azt magának megszerezhetni.

Mi a lap tartalmát illeti, az vezérezikkek és hetiszemléken kívül különösen az egyletek és munkások körében előforduló mozzanatokról bővebb tudósítást fog hozni.

A "Munkás heti-krónika" továbbá a társadalmi kérdések megvitatását és a munkások anyagi érdekeinek megővését és gyámolítását tűzte ki céljául, miért is az egyletek és társulatok felszólíttatnak, hogy előforduló kívánalmaikat és panaszait a szerkesztőségnek (váci-út 58. sz., ajtó 6) küldjék be, hol szíves felvételt fognak találni.

Mint már az előfizetési felhívásból kitűnik, a "Munkás heti-krónika" a család iránt, különösen pedig a munkásnők irányában is tekintettel lesz, mivel folytatásokban egy társadalmi regényt közöl.

Ezenkívül a "Munkás heti-krónika" felvilágosításokat fog tartalmazni a munkavásárról, az élelmi szerek ár-állásáról, a különféle munkások keresetéről, és végre az egyletek és társulatok beteg-pénztáiról stb. stb. Fő-törökvesünk oda lesz irányulva, hogy a minden oldalról jövő kívánságoknak igazságosan megfelelhessünk.

Hogy minden előfordulható panasz elháríttassék, felszólítjuk a t. előfizetőket, hogy ha netán lapjaikat meg nem kapnák, azt azonnal a kiadó-hivatallal (Rákos-árok-utca 9. sz.) tudatni, mivel csak ezáltal tétethetik rend a szétküldésben.

Reklamációk meg nem kapott lapok miatt, nyitott (pecsétetlen) levélben történnek, és a laputánküldésen kívül mást nem tartalmazhatnak.

Mégegyszeri felszólítással számos részvételre, maradunk testvéri üdvözléssel

A kiadók.

Általános munkás betegsegélyző- és rokkantpénztár.

(Pest, Rákos-árok-utca 9. sz., ajtó 24.)

A tagok ezzennel értesítetnek, hogy a választmány határozata folytán a "Munkás heti-krónika" az "Általános munkás betegsegélyző- és rokkant-pénztár" hivatalos közlönyévé elfogadtatott.

Ennélfogva közölni fogjuk ebben a hetenkinthi pénzügyi kimutatásokat, valamint mindazon ügyeket, melyek a tagok az egylet-hez való viszonyait illetik.

Azon reményteljes várakozásban, hogy egy hivatalos közlöny előnyessége elismerést találанд, és minden tag iparkodni fog a "Munkás heti-krónika" elterjesztésére, az "Általános munkás betegsegélyző- és rokkant-pénztár" érdekében cselekvőleg működni, maradunk testvéri üdvözléssel

Pest, decz. 18-án 1872.

A választmány.

Pest, január 1.

Shokás szerint kötelességünkben állana, lapunk első számával egyszersmind annak programját olvasóink elébe állítani, ezt megmagyarázni és indokolni, mégis kell eltérnünk attól, még pedig kettős okból. Először lapunk társadalom-gazdászati jelleménél fogva, ódon sajtó-törvényünk értelmében államjogi kérdések fölött nem értekezhet, melyekhez programszerű állást kellene elfoglalnunk; másodszor nyilatkozik valamely állam társadalom-gazdászati élete oly sokszerű, majdnem számtalan tüneményekben, hogy még a fontosabb kérdések előszámításával ezen a téren, egy cikk kis határán belül sem érhetünk fel. Egyébiránt lapunk a munkásnép érdekeinek képviselésére lett alapítva, ezért tehát főképen azon kérdések körül fognak értekezéseink forogni, melyeket összességükben munkások kérdéseknek neveznek.

Azért mindenkor és minden körülmény között, miről olvasóink biztosítva lehetnek, bátran küzdeni, midőn munkástársaink jogai-becsülete és emberi méltóságának védelme forog fenn, midőn arra kerül, hogy a munka emberét éhetetlen kifosztói részéről eszközölt önkény, nyomás, bérkurtítás, munkaidő-fel-emelés és bitorklás ellen testvéri ótalomba venni.

Hogy a munkások épen a mostani korszakban, melyben az alapítási járvány uralkodik, nyilvános ótalmat szükségelnek, az kétségtelen, most, hol a pénzzacsokosoknak legarczátlanabb módon lázáson üzött birvágya

egy általános szabadfosztási mozgalmat idézett elő, melynek természetserüleg egy általános munkás-mozgalom magát szembe állította. Minthogy pedig az ipartársulati mozgalom, mely csak rövid idő óta, különösen most kezd Magyarországon folyamatba jönni, helyén találjuk a következőkben ezekre vonatkozó cikket közölni, valamint jövőben sem fogjuk elmulasztani az ipartársulatokat illető főkérdéseket értekezésünk tárgyaivá tenni.

A szerkesztőség.

Az ipartársulatok ügye.

Buda-Pest, decz. 31. 1872.

Mióta a magyar ipartörvény kihirdetve lett az országban, az úgy ipáros munkaadó közt, mint maguk az ipar-munkások közt élénk forgalmi élet tört utat magának. A czéhrendszernek, a hűbéres korszak ama veszélyteljes örökségének végromlása ezen törvény által formailag előkészített, de mégsem buktatta meg egészen. Ugy a mint az államot és társadalmat uralgó nyárspolgárság (bourgeoisie) minden az általa újra szervezett vagy reformált, azaz átalakított intézménynél a maga előnyére bizonyos záradékot kiköt, ugy történt ez az új ipartörvény alkotásánál is, mely különben — mellékesen megemlítve — néhány tekintetben nincs minden előny nélkül, a munkásokra nézve. Ily záradék az ipartörvény ama megállapítása, mely szerint ama czéhek vagy kényszerszövetkezetek, melyek a törvény életbeléptetése után 3 hónap lefolyása után még léteznek, utasíttatnak új ipartársulatok alapítására, a mi más szóval nem egyéb, minthogy a gyűlölt és elavult "czéhek" formája helyett, a kimondásra alkalmasabb és a munkásoknak szelidebben hangzó "ipartársulatok" tétetnek, melyekben az egész kaszt-szellem, mely előbb a tisztességes czéhekben honolt, rút alakjában ismét található. De eltekintve egy ipartörvény ezen és más több hiányaitól. Látjuk, hogy a nyárspolgárság, mely a czéhek eltörlését előidézte, a dolgoknak új fordulatát is iparkodik hasznosulásának alávetni és saját előnyére szolgálképessé tenni, a midőn ezen záradék meghagyása által nekik sikerült, a feloszlásban levő czéhek tagjait akadályozni a munkás-társulatokhoz, mint ezekkel egy sorsban osztozókhöz csatlakozni; a czéh mesterek naponként tapasztalhatják, hogy

Délben haza értük. Ettünk szalonnás káposztát, metéltet vagy gombócot. Azután

ködni, minélfogva képesek legyenek a következő közgyűlésnél részletes jelentést tenni. Ezen bizottságba Kretsmayer, Lankó, Scháry, Tonhäuser és Lurz lettek megválasztva.

A gyűlés további folyamában elhatározva lett: annak, ki a betegeket a kórházba szállítja, 50 kr. szállítási költséget kifizetni. Előre bocsátott vita után elfogadták azon indítványt, mely szerint az ellenőr kárpótlásul az időért, melyet vasár- és ünnepnapokon a beiratásoknál tölt, havonként 3 frtot az egylet pénztárából nyer.

Mielőtt a gyűlés teendőit bevégezte, Heckmann és Kméth megemlíti azon örömdetes körülményt, hogy január elejétől egy munkáslap fogmegjeleni, csak tömeges részvétel mellett a munkások részéről állhat fön egy munkás közlöny. Ez a legnagyobb örömmel tudomásra vétetett, s mindjárt jelentkeztek előfizetők, kik gyűjtőívekre alá is irtak. H.

— **Pest, decz. 22. 1872.** Az arany-, ezüst-, ékszer- és ezen szak segéd-munkásai vasárnap, decz. hó 15-kére Frint vendéglő-helyiségében király-utca 28. sz. nyilvános gyűlésre hivattak egybe, szakegylet alapításának céljából.

Napirenden volt:

1) A kidolgozott alapszabályok elfogadása.

2) Egy ideiglenes vezető bizottmány megválasztása.

3) Netáni indítványok és interpellációk.

Elnök: Kleinmann, jegyző: Meier, hatósági képviselő: Egyéni ur két biztos kíséretében. A napirend első pontjának vitájánál Engel, Klein és Kleinmann polgárok egyes cikkek módosítását indítványozzák, de Meier polg. fejtegetése következtében ezek elvetettek és az előterjesztett alapszabályok minden változtatás nélkül elfogadtattak. — Nagy indítványa egy vezető bizottmány választására a hatósági képviselő jóváhagyásával egyhangulag elfogadtattak, még pedig az alapító-bizottmány tagjait újra választották ezen bizottmányba, elnöknek Nagy, jegyzőnek Meier, pénztárnoknak Schönfeld urakat.

A napirend harmadik pontjaul következő Schönfeld interpellációja, melyben a szakegyletek céljáról és hasznáról részletes felvilágosítást kér. Meier kimerítő beszédében fejtegeti és hangsúlyozza egy szakegylet

létezésének szükségét, különösen ezen szaknál, hol a munkaadók önkényszerű eljárása és kifosztási dühe már annyira tűrhetlenné vált, hogy ennek a munkások részéről határt vetni kell. Például hozza fel Pest legnagyobb üzletét, melyben a munkásoknak az ünnepnapokat nem fizetik, de ha a munkás csak 5 percet elmulaszt, mindjárt $\frac{1}{4}$ órai bért lehuznak tőle. (Élénk éljenzés mint állításainak bizonyítékai.) Azon meggyőződéssel, hogy egy szakegylet létrehozásának szükségét elegendően és minden oldalról felvilágosította, felszólítja és szivőkre köti szónok a jelenlevő társaknak az egyletbe lépni, midőn egyuttal emlékezteti azon jelszóra: „egy mindenkiért, mindenki egyért!” csakis ennek szem előtt tartásával érhetik el céljukat. Ennekutána elnök bezárja, a jelenlevők közmegegyezésével, a gyűlést.

Pótlék: Meier polg. a gyűlésben tartott beszéd viszonzásául munkaadó Egger testvérektől a következő szombaton (decz. 21-én) a 14 napra, mint felmondási időre szóló, 30 frt kifizetése után az üzletből azonnal elbocsátattott.

Heti-krónika.

— (Fuchs Gyula ur aranyműves és ékszerárus, munkásainak felszólítás nélkül üzletében a kilencz órai munkaidőt hozta be, — Utánzásra ajánlatik.

Munkások! Deczember 13-kén halt meg Maki József, a pesti felségsértési pör alkalmával a börtönben magának szerzett tüdőbetegség következtében, tometkezési deczember 15-ikén ment véghez.

Miután pedig egyesektől nem követelhetni, hogy az egész temekkezési terheket viseljék, felkéretik minden munkástárs tehetségéhez képest ezek fedezésére hozzájárulni.

Önkényes adományok a lap kiadóhitalához: Rákosárok utca 9-ik sz. 24. ajtó intézendők.

— I. Azon, a deczember 15-én az aranyművesek gyűlésében tartott beszédért „Egger” urtól elbocsátott Meier Ferencz nevű munkás javára, munkástársai decz. 28-ikán a foglalkozás nélkül a következő összegekkel segítették. Egger üzletéből a gyűjtés eredménye 6 frt. 10 kr. s többi társai 3 frt. 50 kr. gyűjtöttek, mire nézve társainak nyilvánosan önkényt nyújtott segélyekért legőszintébb közönetét kimondja.

— (A felségsértési pör) Külföldy Farkas, Irlinger, Essl, Politzer és Svoboda pesti munkások ellen, mint értesülünk, ezen hónap folyamában a legfőbb ítélő törvényszék mint harmadik s utolsó folyamodásu törvényszék által tárgyalatni és elintéztetni fog.

— Moseberg Antonia a bécsi munkások-egylet elnöklője, a szivar munkások gyűlésében tartott szónaklata következtében mint a bírósági ítéletben hangzik: a vagyonosztály elleni izgatás miatt tizenégy napi fogságra elítéltetett.

— (Nelschajeff) az ismert nihilista-agitator, kit a szabad Schweicz mindamellett, hogy politikai menekült Oroszországnak kiszolgáltott, bevégzett elővizsgálat után, a moskvai járási esküdtszék elébe fog állíttatni, mert az öles, melylyel vádoltatik, Moszkvában vitetett véghez.

+ Morva-Trübauból tudósítanak bennünket, hogy az ottani takácsok között strike tört ki, melynek folytán 956 munkás szünetel. — Mint a munkadijakból kitűnik, csak az élelmi szerek folytonos drágulása vezette a takácsokat ezen lépéshez. Miután a gyárak bezárattak, a munkásokat pedig éhség által a munkához akarják bírni, azt ajánlanánk, forduljanak más keresetághoz, miután Ausztia-Magyarországban elég tájék van, hol munkáshiány miatt, munkájok jobban értékesíttetne.

+ (Granleyben Angolországban) szintén 1600 takács beállította a munkát, de a kilátás ott annálfogva jobb, miután az ottani gyártulajdonosok a strikelőkkel alkudozásba bocsátkoztak, és van remény, hogy a munkások kívánalmainak elég fog tétetni.

Felelős szerkesztő: Madarász János.

Értesítés.

Az újév kezdetével a betegsegélyző pénzek csak minden szombaton d. u. 3-tól esti 7 óráig és vasárnapokon d. e. 9-től déli 12 óráig kifizettettek.

A választmány.

Minden munkás felkéretik, a jegyzett gyárak- vagy malmokban lévő munkások beléptével, ha egy kelendő tagságkönyvvvel bir, a tag számát vagyis tőkéletes nemzetit az illető gyár bizott-

legeltetni mentem, vagy hurkaimat vizsgáltam, ha nagy meleg volt, megfürödtem a Queichben.

Este jó étvágyam volt, bátyámnak és Lizinek is, és mi dicsértük az asztalnál az urat az ő kegyelmiért.

Minden nap a vacsora vége féle, azon perczben, midőn a szürke éj kezdett a teremben elterjedni, nehéz lépések hallatszottak a fedett folyosóról; az ajta megnyit s egy zömök, szegletes, széles vállu ember jelent meg, kinek fején nemez kalap volt és aik mondá:

„Jó estét orvos ur.”

— Üljön le vakondász, felelé a nagybátya. Lizi nyisd ki a konyhát.

Lizi kitolta az ajtót és a tűzhelyen lobogó veres láng meglátatta az asztallal szemben a vakondászt. Kis szürke szemével nézte, mit ettünk. Egy igazi mezei patkány külsejével bírt: hosszú orra, kis szája, előre álló álla, egyenes füle, négy szálból álló sárga zilált bajusza volt. Szürke zokéja alig ért le csipőjén tul, nagy vörös mellénye, mely zsebekkel himbalódzék oldalán, az agyaktól egészen sárga, roppant nagy czipőin, nagy szegkek voltak, melyek elől szírontákhagyma alakban ragyogtak, egész a vastag talp széléig.

A vakondász mintegy ötven éves lehetett, őszbe vegyült, vörös homlokát nagy redők

barázdálták, arany vízfényű fehér szemöldöke, szinte a szemgolyóig lehajlott.

Mindig a mezőn lehetett látni, kelepezeit helyezve, vagy pedig féloldalu méhesének altájánál, a hangyák között, vassodronyból készült álcájával, váson fojes keztyűjével és nagy metsző kanálával, hogy a mézet a köpümből kiszedje.

Az ősz végével, egy hónapra elhagyta a falut, egyik oldalán nagy fazék a mézzel: a másikon sárga viasz táblákkal, melyeket a környék lelkészeinek eladott, hogy abból templomi gyertyát öntsének.

Ilyen volt a vakondász.

Miután az asztalt jól megnézte, mondá:

— Ni, ez itt sajt . . . ez mogyoró.

— Igen felelé a bátya; az ön szolgálatjára.

— Köszönöm, inkább szeretnék pipázni.

Erre zsebéből egy rézkupakos fekete pipa huzott ki, kis lánczocskával. Gondosan megtölté, folytatván szemlélését, miközben a konyhába lépett, érdes kezébe égő szentet vett, melyet a dohánnyra tett. Még most is látom, patkány ábrázatát felálló orrát amint bodor füstöt ereget a bibor színű tűzhelylyel szemben, azután belépni és beülni a homályban, kemencze szegletébe hol lábait keresztbe rakta!

A vakondok és méhek, méz és viaszon kívül a vakondásznak egy más komoly foglal-

kozása is volt: jövendőlt a madarak repüléséből, sáskák és hernyók sokaságából és bizonyos szóhagyományokból, melyek egy vastag fafedelü könyvben voltak beírva, amit ő egy hémingi nagynénjéltől öröklött és mely őt a jövő dolgokról felvilágosította.

De, hogy ezen jóslatok fejezetét megkezdhesse, szüksége volt Koffel barátjának, az asztalos- esztergályos-, az órás-, a kutyanyíró-, az állatgyógyító-, röviden az anstatti és a környékbeli legszebb lángész jelenlétére.

Koffel mindenhez értett, megdrótozta a rézserpenyőket, kiigazította a régi butorokat, helyrehozta az orgonát, ha a fuvolák vagy a fuvók megromlottak; Jakab bátyámnak meg kellett tiltania, hogy egyszersmind az oltórt lábakat és karokat is ne igazítsa helyre, mert Koffel az orvoslásra is érzett tehetséget magában. A vakondász nagyon csodálta őt, s nem egyszer mondá: „Milyen kár, hogy Koffel nem tanult . . . Milyen kár!” S a vidék minden komája, ugy nézte őt, mint valami ezermestert.

Mindez nem sokat hozott neki a konyhára és legtöbb jövedelme akkor volt, ha ősszel káposztát gyalulni járt, putton formájú fiókos gyalujával hátán, házról-házra kiabálta: Van-e káposzta? Van-e káposzta?

(Folytatás következik.)

sága vagy annak irodája által a központi pénztárba beküldeni, hogy a lehűzt fizetéseit könyvébe beírassák. A tagkönyveket pedig minden kedden, szerdán és csütörtökön megbélyegeztetnek, mert csak ezen napon a gyár vagy malmok összeírásai a pénztárban nyíltan fekszenek.

Az „általános munkás betegsegélyző- és rokkant-pénztár egylete.”

Értesítés.

Az „általános munkás betegsegélyző- és rokkant-pénztár” tagjai tudósíttatnak, miszerint f. évi január 1-jétől kezdve a központi iroda ünnep- és vasárnapokon délután zárva lesz.

A választmány.

Az „általános munkás betegsegélyző- és rokkant-pénztár” egyleti orvosok.

Bel-, Lipót- és Terézváros számára: dr. Grünhut, lakik: Terézváros, ó-utca 7. sz., rendel 2—3 óráig d. u. — József- és Ferencváros számára: dr. Neumann, lakik: Józsefváros, n. stáció-utca 76. sz., rendel 2—4 ór. délután.

Buda város egész kerülete számára: dr. Warschalik, lakik: Budán, ország-út, fő-utca 5. sz. (irgalmas barátok kórházában,) rendel: 8—10 óráig d. e., 2—4 óráig d. u.

Általános munkás betegsegélyző- és rokkant-pénztár (Pest, Terézv., rákosárok-utca 9. sz.)

ÉRTESÍTÉS

1872. évi október, november és december havakra.

Bevètelek.

Kiadások.

	frt	kr.	frt	kr.		frt	kr.	frt	kr.
1872. szeptember végével maradt egyenleg		—	5674	98	Betegsegélyző pénzek	2425	—		—
Beiratási illetékek	865	85			Temetési segélypénzek	360	—		—
Hetenkinti befizetések	6536	70			Szülési segélypénzek	27	—		—
Eladott alapszabályok és tagkönyvecskékért	4	40			Kórodai költségek	475	71		—
Eladott fürdőjegyekért	4	4			Gyógyszertári költségek	1777	69		—
Gyári segélyzetek	400	—			Orvosi fizetések	758	23		—
Visszafizetett illetékek	11	60			Fürdőkre	3	45		—
Segélypénzek	—	—			Sebészeti költségek	25	—		—
Ünnepélyi jövedelem	28	60			Ásványi vizekre	—	—		—
Ajándékok	—	—			Lakbér	80	40		—
Özvegyek gyámsegítségére	15	—			Nyomdászati és könyvkötő számlák	225	82		—
Ingóságok	55	43			Hivatalnokok fizetésük	343	50		—
Tartalék-alap	—	—			Irodai költségek	95	95		—
Ingatlan zálog	—	—			Jutalmazások	20	—		—
Takarékpénztár	1500	—			Tőzsdij	—	—		—
Kamatok	—	—			Visszafizetett beiratási illetékek	—	—		—
Rokkantak alappénz	—	—	9461	62	Visszafizetett hetenkinti illetékek	18	70		—
Kinlévő adósságok	40	—			Betegek szállítása	2	—		—
					Orvos és gyógyszeri térítmény	9	92		—
					Özvegyek gyámsegítségére	—	—		—
					Tartalék-alap	—	—		—
					Ingatlan zálog	—	—		—
					Rokkantak alappénz	—	—		—
					Ingóságok	55	43		—
					Takarékpénztár	1500	—		—
					Tartozások	31	—	8234	80
					Egyenleg			6901	80
	—	—	15136	60					

Vagyonállapot:

1872. évi szeptember hó végével maradt vagyonállapot 5674 frt 98 kr.
Vagyonállapot 1872. december hó végével 6901 " 80 "
Többlet 1226 " 82 "

Mérleg:

Ingóságok 447 frt 43 kr.
Takarékpénztár 6000 " — "
Tartozások 164 " 75 "
Készpénz 27 " 45 "
Rokkantak alappénz 262 " 17 "
Összesen 6901 frt 80 kr.

KIMUTATÁS

a gyárakban és fiokokban levont, valamint a központi irodában befolyt pénzekről.

	frt	kr.		frt	kr.		frt	kr.
Bachmann-féle gépgyár	35	—	Neumann-féle pesti vasöntőde és gépgyára	116	65	Wörner J. és társa	113	50
Első buda-pesti gőzmalom-részv.-társaság	873	80	Oetl-féle lakatos és vasöntőde	314	20	Wertheim-féle pénzszekrénygyár fiokja	89	50
Erzsébet-gőzmalom	488	35	Pesti hengermalom	941	75	Budai beiratási hely	150	50
Fegyvergyár Pesten	1071	85	Strohhofer-féle fűrészete	38	20	Központi irodában	4143	47
Haggenmacher Henrik-féle gőzmalom	541	10	Tűzoltó (Pest városi)	74	60			
Höcker-féle kazángyár	70	95	Victoria-gőzmalom	398	20	Összesen	9461	62

Küldöttek gyűlése.

A vizsgálók kíváratára f. évi január hó 6-ka délutáni 2 órára a „központ helyiségében“ (Rákosárok-utca 9-ik szám) egy **küldöttek gyűlése** határozatott meg a következő napirenddel:

1. Javaslat új ügyviteli szabályokhoz.
2. A választmány kipótlása.
3. Egyéb egyleti ügyek.

A választmány.

A küldöttek gyűlésében csak azon küldöttek bírnak ülési és szavazati joggal, kik magukat megbízó-levél által igazolhatják és érvényes tagsági könyvet előmutathatnak.

Farkas Károly, Ihrlinger Antal és társai mint kiadók.

Budán, 1873. Nyomatott Schwarz Zsigmondnál.

Immanuel